MANUEL CAMPOS SÁNCHEZ-BORDONA
FŐTANÁCSNOK INDÍTVÁNYA
Az ismertetés napja: 2025. január 16.[1]

C-281/23. P. és C-282/23. P. sz. egyesített ügyek

Polskie sieci elektroenergetyczne S.A.,
RTE Réseau de transport d'électricité,
Svenska kraftnät,
TenneT TSO BV
kontra

Energiaszabályozók Európai Uniós Együttműködési Ügynöksége (ACER)

„Fellebbezés – A villamos energia belső piaca – (EU) 2019/942 rendelet – Az ACER fellebbezési tanácsa – Az ACER határozatok felülvizsgálatának intenzitása – (EU) 2017/2195 rendelet – Kiegyenlítő szabályozási energia – Átvitelirendszer-üzemeltetők – A kiegyenlítő szabályozási energiacsere európai platformjainak létrehozása – Az automatikus aktiválású frekvencia-helyreállítási tartalékból származó kiegyenlítő szabályozási energia cseréjének európai platformja (aFRR-platform) – A kézi aktiválású frekvencia-helyreállítási tartalékból származó kiegyenlítő szabályozási energia cseréjének európai platformja (mFRR-platform) – A platformokra vonatkozó bevezetési keretelvek kidolgozása és jóváhagyása – A platformok működtetéséhez szükséges funkciók – A kiegyenlítő szabályozási energia övezetközi kapacitása – Az átvitelirendszer-üzemeltetők közös javaslatát elutasító ACER határozat”

1. E fellebbezések keretében több villamosenergia-piaci átvitelirendszer-üzemeltető (a továbbiakban: TSO)[2] kéri a Törvényszék 2023. február 15-i Austrian Power Grid és társai kontra ACER ítéletének,[3] és Austrian Power Grid és társai kontra ACER ítéletének[4] (a továbbiakban: megtámadott ítéletek) hatályon kívül helyezését.

[1] Eredeti nyelv: spanyol.

[2] A TSO-k felelősek egy adott terület átviteli rendszerének üzemeltetéséért, karbantartásáért, valamint szükség esetén annak fejlesztéséért, és adott esetben annak más rendszerekkel való összekapcsolásáért. A TSO-k kötelesek biztosítani, hogy az igen nagy feszültségű és nagyfeszültségű, összekapcsolt rendszer hosszú távon alkalmas legyen a villamos energia átvitelével kapcsolatos, észszerű igények kielégítésére, a végfelhasználókhoz vagy elosztókhoz való eljuttatás céljából, nem beleértve az ellátást.

[3] T-606/20, EU:T:2023:64.

[4] T-607/20, EU:T:2023:65.

2. A Törvényszék az említett ítéletekkel elutasította az egyes TSO-k által benyújtott megsemmisítés iránti kereseteket az Energiaszabályozók Európai Uniós Együttműködési Ügynöksége (ACER) fellebbezési tanácsának az ezen ügynökség alábbi két határozatának érvényességét helyben hagyó 2020. július 16-i határozatával szemben:

– az automatikus aktiválású frekvencia-helyreállítási tartalékból származó kiegyenlítő szabályozási energia cseréjének európai platformjára (a továbbiakban: aFRR-platform) vonatkozó bevezetési keretelvről szóló, 2020. január 24-i 02/2020. sz. határozat.[5]

– a kézi aktiválású frekvencia-helyreállítási tartalékból származó kiegyenlítő szabályozási energia cseréjének európai platformjára (a továbbiakban: mFRR-platform) vonatkozó bevezetési keretelvről szóló, 2020. január 24-i 03/2020. sz. határozat.[6]

3. A fellebbezések lényegében két kérdést vetnek fel, amelyek egyike általánosabb, a másik pedig rendkívül műszaki jellegű. Annak tisztázását célozzák, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta-e a jogot:

– A fellebbezési tanács által az ACER 02/2020. és 03/2020. sz. határozat vonatkozásában végzett (teljes körű vagy korlátozott) felülvizsgálat intenzitásának megítélésében.

– az (EU) 2017/2195 rendelet[7] az mFRR-, illetve aFRR- platformról rendelkező 20., illetve 21. cikke, valamint az „övezetközi kapacitás kiszámítását” szabályozó 37. cikkének értelmezésében.

I. Jogi háttér

A. A 2017/2195 rendelet

4. A 20. cikk („A kézi aktiválású frekvencia-helyreállítási tartalékból származó kiegyenlítő szabályozási energia cseréjének európai platformja”) így szól:

„(1) E rendelet hatálybalépését követő egy éven belül valamennyi TSO javaslatot dolgoz ki a kézi aktiválású frekvencia-helyreállítási tartalékból származó kiegyenlítő szabályozási energia cseréjének európai platformjára vonatkozó bevezetési keretelvre.

(2) A kézi aktiválású frekvencia-helyreállítási tartalékból származó kiegyenlítő szabályozási energia cseréjének európai platformját a TSO-k vagy a TSO-k által létrehozott jogalanyok működtetik, a platform közös irányítási elveken és üzleti folyamatokon alapul, és legalább az aktiválásoptimalizáló funkcióból és a TSO-TSO elszámolási funkcióból áll. Ez az európai platform közös ajánlati ársorrendekkel rendelkező többoldalú TSO-TSO modellt alkalmaz a kézi aktiválású frekvencia-helyreállítási tartalékra vonatkozó szabványos termékekből származó kiegyenlítőszabályozásienergia-ajánlatok cseréjére, kivéve a 29. cikk (14) bekezdése alapján rendelkezésre nem álló ajánlatokat.

[5] A-001-2020. sz. (egyesített) ügy. Az aFRR rövidítés a következő angol kifejezés megfelelője: *European platform for the exchange of balancing energy from frequency restoration reserves with automatic activation*.

[6] A-002-2020. sz. (egyesített) ügy. Az mFRR rövidítés a következő angol kifejezés megfelelője: *European platform for the exchange of balancing energy from frequency restoration reserves with manual activation*.

[7] A villamos energia kiegyenlítő szabályozására vonatkozó iránymutatás létrehozásáról szóló, 2017. november 23-i bizottsági rendelet (HL 2017. L 312., 6. o.).

(3) Az (1) bekezdésben szereplő javaslat legalább az alábbiakat tartalmazza:

a) az európai platform magas szintű tervezete;

b) az európai platform létrehozásának ütemterve és időzítése;

c) az európai platform működtetéséhez szükséges funkciók meghatározása;

d) az európai platform irányításának és működtetésének javasolt szabályai a megkülönböztetésmentesség elve és annak biztosítása alapján, hogy valamennyi TSO tag egyenlő bánásmódban részesül, és egyik sem élvez indokolatlan gazdasági előnyöket az európai platform funkcióinak használata során;

e) a javaslatban meghatározott funkciók ellátását végző jogalany vagy jogalanyok kijelölésére vonatkozó javaslat. […].

[…]

(4) A kézi aktiválású frekvencia-helyreállítási tartalékból származó kiegyenlítő szabályozási energia cseréjének európai platformjára vonatkozó bevezetési keretelv javaslatának jóváhagyását követő hat hónapon belül a (3) bekezdés e) pontjával összhangban valamennyi TSO kijelöli az európai platform működtetésével megbízott javasolt jogalanyt vagy jogalanyokat.

5. A kézi aktiválású frekvencia-helyreállítási tartalékból származó kiegyenlítő szabályozási energia cseréjének európai platformjára vonatkozó bevezetési keretelv javaslatának jóváhagyását követő tizennyolc hónapon belül az (1) bekezdéssel összhangban valamennyi TSO javaslatot dolgozhat ki a kézi aktiválású frekvencia-helyreállítási tartalékból származó kiegyenlítő szabályozási energia cseréje európai platformjának módosítására. A javasolt módosításokat a 61. cikk alapján a valamennyi TSO által elvégzett költség-haszon elemzés támasztja alá. A javaslatról értesítik a Bizottságot.

[…]”.

5. A 21. cikk („Az automatikus aktiválású frekvencia-helyreállítási tartalékból származó kiegyenlítő szabályozási energia cseréjének európai platformja”) a 20. cikkhez hasonlóan fogalmaz.

6. A 37. cikk („Az övezetközi kapacitás kiszámítása”) így rendelkezik:

„(1) Az övezetközi napon belüli piac kapuzárási időpontja után a TSO-k folyamatosan frissítik az övezetközi kapacitás rendelkezésre állását a kiegyenlítő szabályozási energia cseréjére és a kiegyenlítetlenségnettósítási eljárásra. Az övezetközi kapacitás értékét frissíteni kell minden alkalommal, amikor az övezetközi kapacitás egy részét felhasználják, vagy amikor az övezetközi kapacitást újraszámolják.

2. A (3) bekezdés szerinti kapacitásszámítási módszer bevezetése előtt a TSO-k az övezetközi napon belüli piac kapuzárási időpontját követően fennmaradó övezetközi kapacitást használják fel.

3. E rendelet hatálybalépését követő öt éven belül az egy kapacitásszámítási régión belül működő valamennyi TSO módszertant dolgoz ki a kiegyenlítő szabályozási időtávon belüli övezetközi

kapacitásnak a kiegyenlítő szabályozási energia cseréje és a kiegyenlítetlenségnettósítási eljárás működtetése céljából történő kiszámítására. A módszertannak el kell kerülnie a piaci torzulásokat, és összeegyeztethetőnek kell lennie a napon belüli időtáv során az övezetközi kapacitás kiszámítására alkalmazott módszerrel, amelyet az (EU) 2015/1222 rendelet határoz meg."

B. Az (EU) 2019/942 rendelet[8]

7. A 6. cikk („Az ACER szabályozó hatóságokkal összefüggő feladatai") (10) bekezdése így szól:

„Az ACER hatáskörrel rendelkezik egyedi határozatok elfogadására olyan szabályozási kérdések vonatkozásában, amelyek hatással vannak a határokon átnyúló kereskedelemre vagy a határokon átnyúló rendszerbiztonságra, és amelyekhez legalább két szabályozó hatóság közös határozata szükséges, amennyiben a szabályozó hatóságokra a következő jogi aktusok valamelyike formájában erre vonatkozó hatásköröket ruháztak:

a) rendes jogalkotási eljárással elfogadott jogalkotási aktusok;

b) 2019. július 4. előtt elfogadott üzemi és kereskedelmi szabályzatok és ezek későbbi módosításai; vagy

c) a 182/2011/EU rendelet 5. cikke értelmében végrehajtási jogi aktusként elfogadott üzemi és kereskedelmi szabályzatok és iránymutatások.

Az ACER hatáskörrel rendelkezik az első albekezdésben meghatározott egyedi határozatok elfogadására a következő helyzetekben:

a) a hatáskörrel rendelkező szabályozó hatóságok nem tudtak megállapodásra jutni azon időponttól számított hat hónapon belül, amikor a kérdést a szabályozó hatóságok közül az utolsóhoz beterjesztették, vagy az e rendelet 4. cikkének (7) bekezdése vagy az (EU) 2019/944 irányelv 59. cikke (1) bekezdésének c) pontja vagy 62. cikke (1) bekezdésének f) pontja szerinti esetekben négy hónapon belül; vagy

b) a hatáskörrel rendelkező szabályozó hatóságok közös kérelme alapján.

Az illetékes szabályozó hatóságok az e rendelet 4. cikkének (7) bekezdése, illetve az (EU) 2019/944 irányelv 59. cikke (1) bekezdésének c) pontja vagy 62. cikke (1) bekezdésének f) pontja szerinti esetek kivételével közösen kérhetik az e bekezdés második albekezdésének a) pontjában említett időszak legfeljebb hat hónappal való meghosszabbítását.

Amennyiben az e bekezdés első albekezdésében említett határokon átnyúló kérdésekkel kapcsolatos határozathozatali hatásköröket 2019. július 4-ét követően felhatalmazáson alapuló jogi aktus formájában elfogadott új üzemi és kereskedelmi szabályzatokban vagy iránymutatásokban szabályozó hatóságokra ruházták, az e bekezdés második albekezdése b) pontjának értelmében az ACER csak önkéntességen alapuló hatáskörrel rendelkezik, az illetékes szabályozó hatóságok legalább 60 %-os többségének kérésére. Amennyiben az ügy csak két szabályozó hatóságot érint, bármelyikük az ACER elé terjesztheti az ügyet.

[8] Az Energiaszabályozók Európai Uniós Együttműködési Ügynökségének létrehozásáról szóló, 2019. június 5-i európai parlamenti és tanácsi rendelet (átdolgozás) (HL 2019. L 158., 22. o.).

A Bizottság 2023. október 31-ig és azt követően háromévente jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak arról, hogy az ACER szerepének további növelése szükséges-e azon vitás ügyek rendezésével kapcsolatban, amelyek a szabályozó hatóságok között 2019. július 4. után felhatalmazáson alapuló jogi aktus formájában rájuk ruházott hatáskörökbe tartozó ügyekre vonatkozó közös határozatokkal összefüggésben kialakultak. A jelentés adott esetben jogalkotási javaslatot tartalmaz az ilyen hatáskörök módosításával vagy az ACER-t érintő szükséges hatáskörök átruházásával kapcsolatban.”

II. A jogvita előzményei

8. A két jogvita előzményeit a megtámadott ítéletek 2–18. pontja ismerteti, és a következők szerint foglalhatók össze.

9. A 2017/2195 rendelet 2017. december 18-i hatálybalépését követően az e rendelet 20. cikke (1) bekezdésének megfelelően valamennyi TSO mFRR módszertani javaslatot, illetve az e rendelet 21. cikkének (1) bekezdése alkalmazásában aFRR módszertani javaslatot dolgozott ki.

10. 2018. december 18-án a TSO-k a 2017/2195 rendelet 5. cikke (1) bekezdésének és (2) bekezdése a) pontjának megfelelően valamennyi nemzeti szabályozó hatóságnak (a továbbiakban: NSZH) továbbították jóváhagyás céljából az aFRR és mFRR módszertani javaslatukat.

11. Az ACER nem értett egyet ezen első javaslatokkal, és a TSO-k második és harmadik javaslatot nyújtottak be, különböző változatokban.

12. Az ACER 2019. december 17-i elektronikus levelére válaszul a TSO-k 2019. december 18-án megküldték az ACER részére a harmadik aFRR javaslat és a harmadik mFRR javaslat módosított változatát. A TSO-k megerősítették, hogy egyetlen jogalany (egy TSO vagy a TSO-k tulajdonában álló társaság) feladata az mFRR-platform működtetéséhez szükséges funkciók, nevezetesen az aktiválásoptimalizáló funkció és a TSO-TSO elszámolási funkció ellátása, és hogy a kapacitáskezelés ellátását illetően, amely platformokon átívelő funkció, e feladat ellátásával egy másik jogalanyt (egy TSO-t vagy a TSO-k tulajdonában álló társaságot) lehet megbízni.

13. 2019. december 20-án az ACER elkészítette az mFRR módszertanra vonatkozó határozattervezetének végleges változatát, amelyet közölt a TSO-kkal.

14. 2020. január 24-én az ACER elfogadta az aFRR módszertanról szóló 02/2020. sz. határozatot, valamint az mFRR módszertanról szóló 03/2020. sz. határozatot.

15. 2020. március 23-án az Austrian Power Grid, a ČEPS, a.s., a Polskie sieci elektroenergetyczne S.A., a Red Eléctrica de España, S. A., az RTE Réseau de transport d’électricité és a Svenska kraftnät a 2019/942 rendelet 28. cikke alapján fellebbezést nyújtott be az ACER fellebbezési tanácsához a 02/2020. sz. határozattal szemben, amelyet eredetileg az A-001-2020. számon vettek nyilvántartásba. A TenneT TSO BV és a TenneT TSO GmbH fellebbezést nyújtott be az ACER fellebbezési tanácsához többek között a 02/2020. sz. határozattal szemben, amelyet eredetileg az A-004-2020. számon vettek nyilvántartásba. Mivel ezen ügyek tárgya azonos volt, a fellebbezési tanács a későbbiekben az A-001-2020. (egyesített) ügyszám alatt egyesítette őket.

16. 2020. július 16-án a fellebbezési tanács helybenhagyta a 02/2020. sz. határozatot, és elutasította az A-001-2020. sz. (egyesített) ügyben benyújtott fellebbezéseket.

17. Ugyanezen TSO-k két fellebbezést nyújtottak be az ACER fellebbezési tanácsához az mFRR módszertanra vonatkozó 03/2020. sz. határozattal szemben, amely fellebbezéseket egyesítettek és az A-002-2020. (egyesített) ügyszámon vettek nyilvántartásba.

18. 2020. július 16-i határozatával a fellebbezési tanács helybenhagyta a 03/2020. sz. határozatot, és elutasította az A-002-2020. sz. (egyesített) ügyben benyújtott fellebbezéseket.

III. A Törvényszék előtti eljárás

19. 2020. szeptember 30-án több TSO megsemmisítés iránti keresetet nyújtott be az ACER fellebbezési tanácsának az ACER 02/2020. és 03/2020. sz. határozatát helybenhagyó 2020. július 16-i A-001-2020. sz., valamint A-002-2020. sz. határozatával szemben.

20. A Törvényszék 2023. február 15-én a megtámadott ítéletekkel elutasította e két megsemmisítés iránti keresetet.

IV. A Bírósághoz benyújtott fellebbezés

21. A fellebbezők (Polskie sieci elektroenergetyczne, RTE Réseau de transport d'électricité, Svenska kraftnät és TenneT TSO) azt kérik, hogy a Bíróság:

– részben vagy egészben helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéleteket;

– részben vagy egészben semmisítse meg az ACER fellebbezési tanácsának 2020. július 16-i A-001-2020. és A-002-2020. sz. határozatát;

– az ACER-t kötelezze a fellebbezők részéről a fellebbezéssel és a Törvényszék előtti eljárással összefüggésben felmerült költségek viselésére.

22. Az ACER azt kéri, hogy a Törvényszék:

– állapítsa meg, hogy a fellebbezések részben vagy egészben elfogadhatatlanok, és mindenesetre nyilvánvalóan megalapozatlanok, e fellebbezések teljes egészében történő elutasítása végett.

– a fellebbezőket kötelezze a saját költségeik, valamint az ACER részéről a jelen eljárással összefüggésben felmerült költségek viselésére.

23. A fellebbezők két jogalapra hivatkoznak a megtámadott ítéletek hatályon kívül helyezése céljából:

– a Törvényszék tévesen állapította meg, hogy az ACER fellebbezési tanácsa eleget tett a megtámadott ACER határozatok teljes körű, és nem csak azok nyilvánvaló hibáinak vizsgálatára korlátozódó felülvizsgálati kötelezettségének.

– a Törvényszék tévesen alkalmazta a 2017/2195 rendelet 20. és 21. cikkét, valamint 37. cikkét az aFRR- és mFRR-platform üzemeltetésére alkalmazandó jogalapok értékelése során. A

Törvényszék a jogvitában az ACER és annak fellebbezési tanácsa álláspontjának helyt adó döntést hozott, az ACER hatáskörét a TSO-k és az NSZH-k hatásköre hátrányára indokolatlanul előnyben részesítő értelmezéssel.

24. E két fellebbezési jogalap elemzése előtt a fellebbezések elfogadhatóságára vonatkozó kifogásokkal foglalkozom.

V. Az elfogadhatóságról

25. Az ACER állítása szerint a fellebbezések elfogadhatatlanok, mivel:

– A fellebbezési jogalapok a TSO-k által a Törvényszék előtt már hivatkozott érveket ismételnek meg. A Törvényszék által már elbírált kérdések újbóli megvizsgálására irányulnak, aminek a fellebbezés keretében nincs helye. [9]

– Ami az első fellebbezési jogalapot illeti, az nem bír gyakorlati hatásokkal, mivel a jogi ellentmondás a fellebbezési tanács határozatának lábjegyzetét érinti, amelyben e tanács azt állítja, hogy az említett határozat műszaki elemeit érintő nyilvánvaló hibára korlátozódó felülvizsgálatot végez. A TSO-k elfogadják, hogy ennek ellenére a fellebbezési tanács *de facto* teljes körű felülvizsgálatot végzett. Ha ez így van, a fellebbezési jogalap hipotetikus, nincs gyakorlati hatása, és a TSO-k számára nem jár semmilyen előnnyel. [10]

26. A kettős elfogadhatatlansági kifogást el kell utasítani.

27. Ha a fellebbező az uniós jognak a Törvényszék általi értelmezését vagy alkalmazását kifogásolja, az elsőfokú eljárásban megvizsgált jogkérdések a fellebbezés keretében újból vita tárgyát képezhetik. Ugyanis ha a fellebbező ily módon nem alapíthatná fellebbezését a Törvényszék előtt már felhasznált jogalapokra és érvekre, a fellebbezési eljárás jórészt értelmét vesztené. [11] A Bíróság több alkalommal kimondta, hogy olyan fellebbezés terjeszthető elő, amelyben magából a megtámadott ítéletből eredő és ezen ítélet jogi megalapozottságának kifogásolását célzó jogalapokra hivatkozik. [12]

28. A jelen ügyben ez a helyzet: a fellebbezők a hatályon kívül helyezés iránti jogalapjaik kifejtésekor a Törvényszék által elkövetett (állítólagos) jogi hibákat jelölik meg. Az első fokon már vizsgált jogkérdésekkel kapcsolatos jogi hibákra való hivatkozás – ismétlem – megfelel a fellebbezések alapjául szolgáló logikának.

[9] A 2021. március 16-i XH kontra Bizottság végzés (C-399/20, EU:C:2021:205), 21. pont; 2020. november 12-i Lazarus kontra Bizottság végzés (C-85/20 P, EU:C:2020:912), 39. pont.

[10] 2023. július 13-i D & A Pharma kontra EGT ítélet (C-136/22 P, EU:C:2023:572), 43-45. pont; 2019. március 27-i Canadian Solar Emea és társai kontra Tanács ítélet (C-236/17 P, EU:C:2019:258), 92. pont.

[11] 2006. szeptember 12-i Reynolds Tobacco és társai kontra Bizottság ítélet (C-131/03 P, EU:C:2006:541), 51. pont; 2002. május 16-i ARAP és társai kontra Bizottság ítélet (C-321/99 P, EU:C:2002:292), 49. pont; 2000. július 13-i Salzgitter kontra Bizottság ítélet (C-210/98 P, EU:C:2000:397), 43. pont.

[12] 2020. február 26-i EKSZ kontra Alba Aguilera és társai ítélet (C-427/18 P, EU:C:2020:109), 54. pont; 2018. szeptember 6-i Cseh Köztársaság kontra Bizottság ítélet (C-4/17 P, EU:C:2018:678), 24. pont.

29. Az első fellebbezési jogalapot illetően, annak elfogadása mind az ítéletek, mind adott esetben a fellebbezési tanács határozatainak és az ACER határozatainak hatályon kívül helyezéséhez, illetve megsemmisítéséhez vezet, ami kihat a fellebbezők jogi helyzetére. A fellebbezőknek tehát érdekük fűződik ahhoz, hogy az első – nem hipotetikus – fellebbezési jogalapjuknak helyt adjanak. Az pedig csak az érdemi vizsgálat alapján dönthető el, hogy a Bíróság e jogalapnak helyt ad, vagy sem.

VI. Az első fellebbezési jogalap: a fellebbezési tanács felülvizsgálatának intenzitása az ACER határozatai felett

A. A felek érvei

30. A fellebbezők úgy vélik, hogy a Törvényszék tévesen értelmezte a jogot annak megállapításával, hogy az ACER fellebbezési tanácsa elvégezte a megtámadott határozatok teljes körű felülvizsgálatát.

31. A fellebbezők álláspontja szerint a Törvényszék e tévedést azzal követte el, hogy figyelmen kívül hagyta magának a fellebbezési tanácsnak az általa alkalmazott felülvizsgálat intenzitására vonatkozó értékelését, és azt vizsgálta, hogy a felülvizsgálat teljes volt-e, vagy sem. Ily módon a Törvényszék nem tartja tiszteletben a Bíróság által az ACER kontra Aquind ítéletben kialakított ítélkezési gyakorlatot. [13]

32. Az ACER vitatja ezen érveket.

B. Értékelés

33. A Bíróság az ACER kontra Aquind ítéletben kimondta, hogy az ACER fellebbezési tanácsának nemcsak az ACER által a határozataiban végzett jogi értékelés, hanem az összetett műszaki, tudományos vagy gazdasági értékelés teljes körű felülvizsgálatát kell elvégeznie. A fellebbezési tanács nem szorítkozhat arra, hogy *korlátozott* felülvizsgálatot gyakoroljon, amely csak a nyilvánvaló értékelési hibákra összpontosít. [14]

34. Ehelyütt nem szükséges részletesebben kifejteni azon érvelést, amely a Bíróságot arra vezette, hogy a 713/2009/EK rendelet [15] 18. és 19. cikkének értelmezését követően az ACER fellebbezési tanácsa számára a felülvizsgálat e formáját [16]írja elő. Az ACER kontra Aquind ítéletben kialakított ítélkezési gyakorlatot a jelen fellebbezésekben nem vitatják.

35. Amikor az ACER fellebbezési tanácsa a jelen ügyben vitatott határozatokat elfogadta (2020. július 16.), az ACER kontra Aquind ítélet még nem született meg. Annak idején a fellebbezési tanács a szokásos gyakorlatát követte, vagyis az összetett műszaki, tudományos vagy gazdasági értékelések korlátozott felülvizsgálatát. Az ACER fellebbezési tanácsának felülvizsgálata annak ellenőrzésére korlátozódott, hogy az ACER határozatai szenvedtek-e nyilvánvaló értékelési hibában.

[13] 2023. március 9-i ACER kontra Aquind ítélet (C-46/21 P, EU:C:2023:182; a továbbiakban: ACER kontra Aquind ítélet), 53–74. pont.

[14] Ugyanezt az álláspontot képviselem az említett ügyre vonatkozó indítványomban (C-46/21 P, EU:C:2022:695), 36–78. pont.

[15] Az Energiaszabályozók Együttműködési Ügynöksége létrehozásáról szóló, 2009. július 13-i európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2009. L 211., 1. o.).

[16] Az ACER fellebbezési tanácsának 2021 előtti tevékenységéről lásd: Ollier, J. és Piebalgs, A., „The appeal procedure in the application of the EU Energy Law. Experience from ACER's Board of Appeal 2016-2021", *Robert Schuman Center Policy Paper*, 2023/06.

36. A Törvényszék szerint a TSO-k által megtámadott határozatokból kitűnik,[17] hogy „a fellebbezési tanács az akkori döntéshozatali gyakorlatának megfelelően a [határozataiban] csak az ACER jogi értékelései tekintetében gyakorolt teljes körű felülvizsgálatot, míg a műszaki jellegű, összetett ténybeli értékelések kapcsán csak korlátozott, a nyilvánvaló hibák keresésére korlátozódó felülvizsgálatot gyakorolt, és elismerte, hogy e tekintetben az ACER rendelkezik bizonyos mérlegelési jogkörrel.”[18]

37. A Törvényszék azonban kimondta, hogy:

– „a fellebbezési tanács a felülvizsgálatát lényegében az ACER által [a megtámadott határozatokban] elvégzett jogi értékelésekre korlátozta, amelyek tekintetében teljes körű felülvizsgálatot gyakorolt” (a megtámadott ítéletek 203. pontja).

– „azon kevés esetben, amikor […] összetett műszaki értékeléseket kellett felülvizsgálnia, a fellebbezési tanács a gyakorlatban olyan felülvizsgálatot végzett, amely túlmutatott a pusztán korlátozott felülvizsgálaton, így *de facto* eleget tett [az ACER határozatai] tekintetében elvégzendő felülvizsgálat intenzitására vonatkozó kötelezettségeinek” (a megtámadott ítéletek 204. pontja).

38. E két megsemmisítés iránti keresetben a Törvényszék eljárása ellentétben áll az ACER kontra Aquind ítélet tárgyát képező T-735/18. sz. ügyben[19] általa folytatott eljárással.

39. A T-735/18. sz. ügyben a Törvényszék elfogadta az ACER fellebbezési tanácsának a fent ismertetetthez hasonló megállapítását, és *de facto* nem ellenőrizte, hogy az említett tanács elvégezte-e az összetett műszaki értékelések teljes körű felülvizsgálatát.

40. Noha az Ügynökség az ACER kontra Aquind ügyben azzal érvelt, hogy a fellebbezési tanács valójában az összetett műszaki kérdések teljes körű felülvizsgálatát végezte, a Bíróság megerősítette, hogy a Törvényszék [tévesen alkalmazta a jogot], mivel a fellebbezési tanács határozatának 52. pontjából kifejezetten kitűnik, hogy a fellebbezési tanács a (05/2018. sz. határozat) felülvizsgálatát a nyilvánvaló értékelési hibára kívánta korlátozni.[20]

41. A jelen ügyben ezzel szemben a Törvényszék más megközelítést alkalmaz. A Törvényszék ahelyett, hogy abból indulna ki, amit maga a fellebbezési tanács állított, miszerint az általa alkalmazott felülvizsgálat az összetett műszaki kérdésekre korlátozódott, a megtámadott határozatok *alapos értelmezésébe bocsátkozik* annak vizsgálata érdekében, hogy a fellebbezési tanács azt tette-e, amit állítása szerint nem tett.

42. A Törvényszék e vizsgálatot követően arra a következtetésre jutott, hogy a fellebbezési tanács az ACER összetett műszaki értékeléseinek *de facto* teljes körű és korlátlan felülvizsgálatát végezte el. Így különösen, a Törvényszék állítása szerint az említett tanács megvizsgálta, hogy a

[17] A Törvényszék a fellebbezési tanács 03/2020. sz. határozatának 83. lábjegyzetére és 193. pontjára, valamint a fellebbezési tanács 02/2020. sz. határozatának 81. lábjegyzetére és 192. pontjára hivatkozik.

[18] Megtámadott ítéletek, 200. pont. A fellebbezési tanács a határozatai megfelelő pontjában (192., illetve 193. pont) kijelentette, hogy műszaki szempontból annak elbírálása, hogy az aFRR és az mFRR platform igényli-e a vitatott funkciót, *összetett műszaki kérdés*, amelyben az ACER mérlegelési jogkörrel rendelkezik, és a *fellebbezési tanács felülvizsgálata annak ellenőrzésére korlátozódik, hogy* a határozathozatali gyakorlata szerint *elkövetett-e nyilvánvaló értékelési hibát.*

[19] 2020. november 18-i Aquind kontra ACER ítélet (T-735/18, EU:T:2020:542).

[20] ACER kontra Aquind ítélet, 73. és 74. pont.

rendelkezésre álló övezetközi átviteli kapacitás folyamatos frissítése, központosított vagy decentralizált formában, műszaki szempontból az aFRR- és az mFRR-platform működtetéséhez szükséges funkció. [21]

43. Álláspontom szerint a Törvényszék tévesen alkalmazza a jogot, amikor figyelmen kívül hagyta a fellebbezési tanács megállapítását. Ha a fellebbezési tanács megállapítja, hogy a megtámadott ACER határozatokban foglalt összetett műszaki kérdések tekintetében korlátozott és marginális felülvizsgálatot végez, nem világos számomra, hogy e megállapítás miként mellőzhető és helyettesíthető az ellenkezőjével.

44. Amint azt az ACER kontra Aquind ügyre vonatkozó indítványomban [22] javasoltam, és amint azt Bíróság az ítéletében [23] megerősítette, amennyiben a fellebbezési tanács kijelenti, hogy az ACER határozataiban szereplő összetett műszaki kérdésekkel kapcsolatos nyilvánvaló hibák értékelésére szorítkozó *korlátozott felülvizsgálatot* végzett, a Törvényszéknek nem kell vizsgálnia, hogy a fellebbezési tanács „ténylegesen” *teljes körű felülvizsgálatot* végzett-e az említett kérdések tekintetében.

45. Ebből kiindulva a jelen ügyben a Törvényszéknek el kellett volna fogadnia a fellebbezési tanács megállapítását, amely a leginkább tisztában van azzal, hogy a saját határozataiban milyen felülvizsgálatot alkalmazott.

46. Ha a fellebbezési tanács azt állítja – mint a jelen ügyben –, hogy korlátozott és marginális felülvizsgálatot alkalmazott, a Törvényszék az ACER kontra Aquind ítélkezési gyakorlat alapján minden további nélkül megsemmisíti az említett tanács határozatait. E megsemmisítést követően a fellebbezési tanácsnak új határozatokat kell hoznia, amelyekben el fogja végezni az összetett műszaki kérdések teljes körű felülvizsgálatát. [24]

47. Ha ezzel ellenkezőleg a fellebbezési tanács valamely határozatában azt állítja, hogy az ACER határozatában foglalt jogi értékelések és összetett műszaki értékelések teljes körű felülvizsgálatát végezte, a Törvényszéknek meg kell vizsgálnia az említett felülvizsgálat terjedelmét, amennyiben a felperesek szerint nem kellő mértékű, illetve elégtelen. Ha a Törvényszék nem így jár el, és elfogadja a fellebbezési tanács értékelését, megsérti a felperesek hatékony bírói jogvédelemhez való jogát.

48. A fenti megfontolások alapján javaslom az első fellebbezési jogalap elfogadását.

VII. A második fellebbezési jogalap: a Törvényszék nem alkalmazta helyesen a 2017/2195 rendelet 20., 21. és 37. cikkét az aFRR- és mFRR-platform irányításához szükséges funkciók jogi alapjainak értékelése során

49. Összefoglalva, a jelen jogalap azt rója fel a Törvényszéknek, hogy tévesen alkalmazta a jogot annak megállapításával, hogy a 2017/2195 rendelet szerint az úgynevezett „a kiegyenlítő szabályozási energia övezetközi kapacitáskezelési funkciója” az aFRR- és mFRR-platform irányításához szükséges funkció.

[21] Megtámadott ítéletek, 204. pont.

[22] 80. és 81. pont.

[23] ACER kontra Aquind ítélet, 74. pont.

[24] Az érintettek vitathatják ezen új határozatot, és megsemmisítés iránti keresettel támadhatják a Törvényszék előtt, amely biztosítja számukra a hatékony bírói jogvédelemhez való jogot.

50. A jogvitában egymással szemben álló két álláspont a következő ellentétes felfogásokat jeleníti meg:

– az említett funkciót a kiegyenlítő szabályozási energia felosztásának európai platformjai kötelesek ellátni (az ACER álláspontja, amelyet a fellebbezési tanács és a Törvényszék is támogat).

– e funkció az TSO-khoz tartozik (a fellebbezők álláspontja, amely az ACER 02/2020. és 03/2020. sz. határozata előtt és után valamennyi TSO által képviselt állásponttal megegyező). [25]

51. Műszaki szempontból a legcélszerűbb megoldás valószínűleg e funkciónak a kiegyenlítő szabályozási energia felosztásának európai platformjaihoz rendelése lett volna. A következők miatt azonban úgy vélem, hogy az uniós jogalkotó nem e megoldást választotta, amint azt a 2017/2195 rendelet 20., 21. és 37. cikke is tükrözi.

52. A fellebbezők azt állítják, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a 2017/2195 rendelet 20., 21. és 37. cikkét az mFRR- és aFRR-platform üzemeltetéséhez szükséges funkciók jogi alapjainak értékelése során. A fellebbezők álláspontja szerint:

– a Törvényszék tévesen állapította meg, hogy a kapacitáskezelés – mint a rendelkezésre álló övezetközi átviteli kapacitás folyamatos frissítésének több platform szintjén összehangolt és központosított folyamata – a 2017/2195 rendelet 20. cikke (3) bekezdésének c) pontja és 21. cikke (3) bekezdésének c) pontja értelmében az mFRR- és az aFRR-platform működtetéséhez szükséges funkció.

– a 2017/2195 rendelet 37. cikke előírja a TSO-k számára az övezetközi villamosenergia-kereskedelem kapacitásának kezelését, ám nem teszi kötelezővé, hogy az mFRR- és aFRR-platform kialakítása az említett kapacitást kötelező funkcióként tartalmazza. E platformokat az említett rendelet 20. és 21. cikke által szabályozott különböző eljárások keretében alakítják ki.

53. A fellebbezők e jogalapot két, egymással szorosan összefüggő részre osztják:

– a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot annak megállapításával, hogy az övezetközi átviteli kapacitás kiszámítását – amelyet a 2017/2195 rendelet 37. cikke ír elő – az mFRR- és az aFRR-platform üzemeltetéséhez szükséges funkciónak kell tekinteni – amely platformokról a 20. és 21. cikke rendelkezik. Ezen érveléssel a Törvényszék a 20. és 21. cikkben foglalt rendszert kiterjesztette 37. cikkben szereplő funkcióra, amely cikk más jogi szabályozást ír elő.

– a Törvényszék a 2017/2195 rendelet 20. és 21. cikkének értelmezése során további jogi hibát követett el, amikor összetévesztette a TSO-k jogi kötelezettségeit azon jogaikkal, amelyeket az mFRR- és aFRR-platform funkcióival kapcsolatban gyakorolhatnak.

[25] Ezt a Törvényszék a megtámadott ítéletek 142. és 143. pontjában a TSO-k a 02/2020 és 03/2030. sz. ACER határozatot megelőző javaslatai tekintetében elismerte. Ezen álláspontot a TSO-k később is fenntartották, miként az ACER az mFRR-platform végrehajtási keretelveinek módosításáról szóló, 2022. szeptember 30-i 14/2022. sz. határozatában elismeri: „The nature of the CMF [capacity management function] as a required function pursuant to Article 12(2) of ACER Decision 03/2020 is currently the subject matter of actions for annulments in case T-607/20 pending before the General Court. In that regard the TSOs [transmission system operators] mentioned that their submission in the present proceedings is without prejudice to their position, recorded in their final proposal of 18 December 2019 underlying Decision No 03/2020 of 24 January 2020, that the CMF is not a required platform function and does not fall within the scope of Articles 20, 21 and 22 of the EB Regulation” (4. lábjegyzet).

54. Az ACER elutasítja ezen érveket.

55. Mielőtt elemezném e második fellebbezési jogalap a fellebbezők által szétválasztott két részét, azok rendkívül műszaki jellegére tekintettel érdemes ismertetni a villamos energia kiegyenlítő szabályozási piaca és a nemzeti kiegyenlítő szabályozási piacok közötti határokon átnyúló kapcsolatok előmozdítására létrehozott európai platformok működését.

A. Előzetes megjegyzések: a villamos energia kiegyenlítő szabályozási piaca és a kiegyenlítő szabályozási energia cseréjének európai platformjai

56. Fizikai jellemzőik alapján a villamos energia nagykereskedelmi piacán négy típust különböztethetünk meg az (EU) 2019/943 rendelet [26] 6–9. cikke szerint:

– másnapi piacok, amelyeken a villamosenergia-termelést egy nappal előre lehet tervezni és értékesíteni.

– napon belüli piacok, amelyeken a tervezett kereslet rövid időn belül kiigazítható, követve a villamosenergia-termelésben különösen a megújuló energiaforrásokból származó energia – például a szél- és napenergia – növekvő aránya miatt bekövetkező változásokat.

– határidős piacok, amelyek célja az azonnali árak ingadozásának mérséklése. E piacokon a piaci szereplők, köztük a megújuló energiaforrásokból származó energiát termelő létesítmények tulajdonosai megóvják magukat az ezen ingadozásból eredő kockázatoktól.

– a kiegyenlítő piacok a hálózaton belüli kereslet és a kínálat folyamatos kiegyenlítése, valamint az áramkimaradások kockázatának semlegesítése érdekében jöttek létre. E cél eléréséhez olyan piacokra van szükség, amelyeken a TSO-k a fizikai szállítás idejéhez közel beszerezhetik a hálózat egyensúlyának fenntartásához [27] szükséges energiát.

57. Ez utóbbi piacok tekintetében a 2017/2195 rendelet „uniós szinten állítja fel a szabályozási szolgáltatások piacainak működését meghatározó technikai, működési és piaci szabályokat.” [28]

58. A 2017/2195 rendelet különösen arra irányul, hogy a villamosenergia uniós belső piaca fejlődéséhez való hozzájárulás céljából biztosítsa a kiegyenlítő piacokon lévő energia korábban nemzeti szintre korlátozott elosztásának az e rendeletben előírt ütemterv szerint fokozatosan európai szintre emelt megvalósítását.

[26] A villamos energia belső piacáról szóló, 2019. június 5-i európai parlamenti és tanácsi rendelet (átdolgozás) (HL 2019. L 158., 54. o.).

[27] A 2017/2195 rendelet 2. cikkének 1. pontja szerint „kiegyenlítő szabályozás” alatt a következőket kell érteni: „bármilyen időtávú tevékenység és eljárás, amelyen keresztül a TSO-k folyamatosan biztosítják a rendszerfrekvencia fenntartását az előre meghatározott stabilitási tartományon belül az (EU) 2017/1485 rendelet 127. cikkének megfelelően, valamint az előírt mennyiség tekintetében szükséges tartalékmennyiségeknek való megfelelést az (EU) 2017/1485 rendelet IV. részének V., VI. és VII. címében foglaltak szerint”. Lásd: a villamosenergia-átviteli hálózat üzemeltetésére vonatkozó iránymutatás megalkotásáról szóló, 2017. augusztus 2-i (EU) 2017/1485 bizottsági rendelet (HL 2017. L 220., 1. o.).

[28] A 2017/2195 rendelet (5) preambulumbekezdése hozzáteszi, hogy a rendelet „meghatározza továbbá a kiegyenlítő szabályozási kapacitás beszerzésére, a kiegyenlítő szabályozási energia aktiválására és a mérlegkörfelelősökkel való pénzügyi elszámolásra vonatkozó szabályokat. A rendelet azt is előírja, hogy harmonizált módszereket kell kialakítani az övezetközi átviteli kapacitás kiegyenlítő szabályozás céljából történő felosztására. Ezek a szabályok lehetővé teszik a határkeresztező kereskedelem növekedését és a meglévő hálózatoknak a kiegyenlítő szabályozási energia céljából történő, még hatékonyabb felhasználását, így növelni fogják a rövid távú piacok likviditását. Mivel a kiegyenlítőszabályozásienergia-ajánlatok uniós szintű kiegyenlítő szabályozási platformokon fognak versenyezni, ezért ennek a versenyre is pozitív hatása lesz.”

59. E célból a 2017/2195 rendelet a kiegyenlítő szabályozási energia felosztásának e négy európai platformját [29] alkalmazza a meghatározott szabványos kiegyenlítő termékek mindegyikére: [30]

– a helyettesítő tartalékból származó kiegyenlítő szabályozási energia cseréjének európai platformja, az RR *(Replacement Reserve Platform*). A 2017/2195 rendelet 19. cikkében előírtak szerint a TSO-k dolgozták ki a tartalékhelyettesítési eljárásnak a 2017/1485 rendelet IV. részének rendelkezéseivel összhangban történő megvalósítására. [31] E platformot a TERRE *(Trans-European Replacement Reserves Exchange)* projekt keretében fejlesztették ki, amely egy közös informatikai rendszeren, a LIBRA megoldáson alapul. [32] A platformot 2020 januárja óta használják, működése a *Replacement Reserve Implementation Framework* alkalmazása keretében meghatározott. [33]

– az mFRR-platform. A 2017/2195 rendelet 20. cikkében előírt platform, a *Manually Activated Reserves Initiative* (MARI) projekt keretében fejlesztették ki, és az ACER 03/2020. sz. határozata szabályozza. A platform 2022. október 5. óta működik, és fokozatosan csatlakoznak hozzá a tagállami TSO-k.

– az aFRR-platform. A 2017/2195 rendelet 21. cikkében előírt platform, a PICASSO projekt *(Platform for the International Coordination of Automated Frequency Restoration and Stable System Operation)* keretében fejlesztették ki, és az ACER 02/2020. sz. határozata szabályozza. A rendszer 2022. június 1-je óta működik, és fokozatosan csatlakoznak hozzá a tagállami TSO-k.

– a kiegyenlítetlenségnettósítási eljárás európai platformja, az úgynevezett *Imbalance Netting Platform* vagy *IN Platform*. A 2017/2195 rendelet 22. cikkében előírt platform, amely 2021. június 24-én jött létre a *International Grid Control Cooperation* projekt [34] alapján. A TSO-k az aFRR-platform és az IN-platform esetében ugyanazon informatikai rendszer és kommunikációs csatornák használata mellett döntöttek.

[29] Lásd e platformokról: a European Network of Transmission System Operators for Electricity (ENTSO-E) honlapja (https://www.entsoe.eu/network_codes/eb/#implement); az ACER honlapja (https://www.acer.europa.eu/electricity/market-rules/electricity-balancing/balancing-energy-platforms). Lásd továbbá: Gröper, F., és Stamati, M.: „Network regulation and third party access" elemzése, en Jones, C., y Kettlewell, W-J., (eds.), *EU Energy Law. Vol. I: The Internal Energy Market*, 5. kiadás, Claeys & Casteels, Deventer, 2021, 38-41. o.

[30] E platformok fejlettségi szintjéről lásd: az ENTSO-E, *ENTSO-E Market Report 2023*, 37–38. és 65–78. o., elérhető a https://ee-public-nc-downloads.azureedge.net/strapi-test-assets/strapi-assets/ENTSO_E_Market_Report_2023_11a344f1c1.pdf oldalon.

[31] https://www.entsoe.eu/network_codes/eb/terre/. A helyettesítő tartalékok célja a termelés és a fogyasztás terén a napközbeni piac zárása után azonosítható eltérések feloldása.

[32] Lásd e platformmal kapcsolatban: Kokott főtanácsnok a Swissgrid kontra Bizottság ügyre vonatkozó indítványa (C-121/23 P, EU:C:2024:615), amely ügyben még nem született ítélet, és amely kizárólag a Swissgrid TSO keresetindítási jogát érinti a Bizottság azon levelének megsemmisítése iránt, amely megakadályozta az e platformban való részvételét.

[33] E platform fejlesztését a 2023. március 10-i *Implementation framework for the exchange of balancing energy from Replacement Reserves in accordance with Article 19 of Commission Regulation (EU) 2017/2195 of 23 November 2017 establishing a guideline on electricity balancing* részletezi. További információért lásd: https://www.entsoe.eu/network_codes/eb/terre/.

[34] Lásd a *European platform for operating the imbalance netting process* tekintetében az információkat: https://www.entsoe.eu/network_codes/eb/imbalance-netting/.

60. A TSO-k az Amprion GmbH-t és a TransnetBW GmbH-t jelölték meg az mFRR- és az aFRR/IN-platform fejlesztését, karbantartását és irányítását végző szervezetként.[35] Amint az ACER a tárgyaláson jelezte, a TSO-knak e platformokat a 2024. június 24-ig tartó átmeneti időszak alatt fokozatosan kellett bevezetniük, ám a folyamat gyakorlati megvalósítása késedelmekbe ütközik.[36]

61. Az mFRR- és az aFRR-platform különbsége – miként az elnevezésük is jelzi – abban áll, hogy „[…] a kiegyenlítő szabályozási energiát egy üzemeltető kézzel indítja el, vagy az zárthurkú szabályozásban automatikusan indul-e el."[37]

B. A második fellebbezési jogalap első része: egyfelől a 2017/2195 rendelet 37. cikke, másfelől annak 20. és 21. cikke által előírt jogi kötelezettségek összetévesztése

62. A fellebbezők azt állítják, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor úgy ítélte meg, hogy az övezetközi átviteli kapacitás kiszámítása az mFRR- és aFRR-platform üzemeltetéséhez szükséges funkciónak tekintendő. Ily módon a Törvényszék a 2017/2195 rendelet 20. és 21. cikkében előírt rendszert kiterjesztette a 37. cikkben szereplő funkcióra, amely más jogi szabályozást ír elő.

63. A Törvényszék szerint a fellebbezési tanács helyesen állapította meg, hogy a kapacitáskezelési funkció az aFRR- és az mFRR-platform működtetéséhez szükséges funkciók egyike. A Törvényszék érvelése e tekintetben így foglalható össze:[38]

– a TSO-k által benyújtott módszertani javaslatoknak tartalmazniuk kell az aFRR- és mFRR-platform üzemeltetéséhez szükséges funkciók meghatározását.

– a 2017/2195 rendeletből következik, hogy e platformoknak legalább az aktiválásoptimalizáló funkciót[39] és a TSO-TSO elszámolási funkciót tartalmazniuk kell, ám más funkciók felvétele sem kizárt.

– konkrétan, az „övezetközi kapacitás kiszámítása" az aFRR- és mFRR-platform működéséhez szükséges egyik funkció. Ez különösen akkor van így, ha az ilyen funkció hozzáadása szükséges ahhoz, hogy e platform magas szintű tervezetének kialakítása megfeleljen a közös irányítási elveknek és működési folyamatoknak.

– az „aFRR- és mFRR-platform működtetéséhez szükséges funkció" fogalmának értelmezésénél figyelembe kell venni a 2017/2195 rendelet által követett körülményeket és célkitűzéseket. E kritériumok szerint azon funkciókról van szó, amelyek mind műszaki, mind jogi szempontból *szükségesek* e platformok hatékony és biztonságos megvalósításához és működtetéséhez.

[35] ENTSO-E: 2022. március 31-i *Explanatory document of proposals for amendment of the implementation frameworks for the European balancing platforms in accordance with articles 20(1), 21(1) and 22(1) of Commission Regulation (EU) 2017/2195 of 23 November 2017 establishing a guideline on electricity balancing*, 4. o.

[36] Lásd: 2024. szeptember 26-i *aFRR-Platform Accession roadmap* c. dokumentum, amely elérhető a PICASSO_12th_Accession_roadmap_ext.pdf (eepublicdownloads.blob.core.windows.net) oldalon; 2024. október 10-i *mFRR-Platform Accession* roadmap c. dokumentum, amely elérhető a MARI_Accession_roadmap_OCT_2024.pdf (eepublicdownloads.blob.core.windows.net) oldalon.

[37] Lásd: a 2017/2195 rendelet 2. cikkének 34. pontja.

[38] Megtámadott ítéletek, 110–124. pont.

[39] A 2017/2195 rendelet 2. cikkének 39. pontja szerint az „aktiválásoptimalizálási funkció" „a kiegyenlítőszabályozásienergia-ajánlatok aktiválásának optimalizálására alkalmazott algoritmust működtető funkció".

– jogi szempontból a 2017/2195 rendelet 37. cikkének (1) bekezdése kötelezi a TSO-kat, hogy folyamatosan frissítsék az övezetközi kapacitás rendelkezésre állását a kiegyenlítő szabályozási energia cseréje és a kiegyenlítetlenségnettósítási eljárás céljából.

– műszaki szempontból – amint a TSO-k által kidolgozott aFRR- és mFRR módszertani javaslatokból kitűnik – e kapacitás folyamatos frissítése, amely a kapacitáskezelési funkció alapját képezi, az aktiválásoptimalizálás nélkülözhetetlen inputja. Ez utóbbi ugyanakkor a platformok szükséges funkciója, amelynek célja, hogy optimalizálja a legjobban rangsorolt kiegyenlítőszabályozásienergia-ajánlatok aktiválását (a közös rangsorban), figyelembe véve a korlátozottan rendelkezésre álló övezetközi szállítási kapacitást.

– továbbá maguk a TSO-k egészítették ki a platformokat a kapacitáskezelési funkcióval, hogy azok megfeleljenek a 2017/2195 rendeletben előírt hatékonyság és biztonság szempontjából a magas szintű tervezet követelményeinek.

64. Ennek alapján a Törvényszék megállapította: „[…] a 2017/2195 rendelet által követett, a […] platform hatékony és biztonságos működésének biztosítására irányuló célkitűzés tekintetében a rendelkezésre álló övezetközi átviteli kapacitás folyamatos kiszámítását és frissítését lehetővé tevő funkciót, valamennyi TSO tekintetében harmonizált módszertan alkalmazásával, mind műszaki, mind jogi szempontból olyan funkciónak kell tekinteni, amely egy olyan platform működtetéséhez szükséges, amelynek tervezete – a 2017/2195 rendelet 21. cikke (3) bekezdésének a) pontjában említettek szerint – magas szintű, és megfelel a közös irányítási elveknek és működési folyamatoknak.” [40]

65. E kijelentést a megtámadott ítéletek más pontjai hasonló módon megismétlik. Különösen azok 122. pontja kimondja, hogy „[…] a kapacitásgazdálkodási funkció alapját képező, rendelkezésre álló övezetközi átviteli kapacitás folyamatos frissítésére szolgáló funkciót, és ennélfogva magát a kapacitásgazdálkodási funkciót átfogóan a […] platform működtetéséhez szükséges funkcióknak kell minősíteni. […]”.

66. A 2017/2195 rendelet 37. cikke, valamint annak 20. és 21. cikke közötti kapcsolatra vonatkozó értelmezésem eltér a Törvényszékétől. Külön foglalkozom egyfelől a 37. cikkel, másfelől a 20. és 21. cikkel, majd összefoglalom az együttes értelmezésükre vonatkozó érveimet.

1. A 2017/2195 rendelet 37. cikke

67. A 2017/2195 rendelet 37. cikke meghatározza az övezetközi kapacitás rendelkezésre állásának folyamatos frissítésére vonatkozó jogi szabályozást. E rendszer keretében a 2017/2195 rendelet 37. cikke:

– kötelezi a TSO-kat, hogy az övezetközi napon belüli piac kapuzárási időpontja után folyamatosan frissítsék az övezetközi kapacitás rendelkezésre állását a kiegyenlítő szabályozási energia cseréjére és a kiegyenlítetlenségnettósítási eljárás működtetésére ((1) bekezdés).

– előírja, hogy az említett rendelet hatálybalépését követő öt éven belül az egy kapacitásszámítási régión belül működő valamennyi TSO módszertant dolgoz ki a kiegyenlítő szabályozási időtávon belüli övezetközi kapacitásnak a kiegyenlítő szabályozási energia cseréje és a kiegyenlítetlenségnettósítási eljárás működtetése céljából történő kiszámítására ((3) bekezdés).

[40] Megtámadott ítéletek, 115. pont.

– úgy rendelkezik, hogy a (3) bekezdés szerinti kapacitásszámítási módszer bevezetése előtt a TSO-k az övezetközi napon belüli piac kapuzárási időpontját követően fennmaradó övezetközi kapacitást használják fel ((2) bekezdés).

68. A 2017/2195 rendelet 37. cikkében foglalt felhatalmazások a TSO-knak szólnak, és nem tartalmaznak utalást a kiegyenlítő szabályozási energia felosztásának európai platformjaira (ugyanezen rendelet 19–22. cikke).

69. A fellebbezőkével megegyező álláspontom szerint különbséget kell tenni a TSO-kra rótt kötelezettségek és a platformokra ruházott funkciók között. A 2017/2195 rendelet e kötelezettségekkel és funkciókkal rendszertanilag különböző címszavak alatt foglalkozik:

– A II. cím („Villamos energia kiegyenlítő szabályozási piaca”) 2. fejezetében („A kiegyenlítő szabályozási energia cseréjének európai platformjai”) szerepel az mFRR- és aFRR-platformot szabályozó 20. és 21. cikk.

– Ezzel szemben a IV. cím („A kiegyenlítő szabályozási szolgáltatásokra vonatkozó övezetközi kapacitás”) 1. fejezete („Kiegyenlítő szabályozási energia cseréje és kiegyenlítetlenségnettósítási eljárás”) szabályozza, hogy a rendelkezésre álló övezetközi kapacitást a TSO-k miként kötelesek használni (36. cikk) és kiszámolni (37. cikk).

70. A megkülönböztetés nem csak a 2017/2195 rendeletben foglalt rendszerszintű elhelyezés tekintetében valósul meg. A 37. cikk olvasatából kiderül, hogy nem tartalmaz semmilyen utalást vagy kereszthivatkozást a 20. és 21. cikkre. Különösen, a 37. cikkből nem lehet arra következtetni, hogy az mFRR- és az aFRR-platform működése *megköveteli* az övezetközi kapacitás kezelését. Az aktiválásoptimalizálási funkció működtetéséhez a platformoknak a TSO-k közötti cseréhez rendelkezésre álló övezetközi kiegyenlítő szabályozási energia kapacitására vonatkozó adatokra van *szükségük*.

71. A „platform működtetéséhez szükséges funkciók” fogalma nem szerepel a 2017/2195 rendelet 2. cikkében meghatározott negyvenöt fogalom között. E fogalom csak az ugyanezen rendelet 20. és 21. cikkében jelenik meg, és a jelentését aszerint kell megállapítani.

2. A 2017/2195 rendelet 20. és 21. cikke

72. E cikkek első albekezdése előírja a TSO-k számára, hogy terjesszenek elő javaslatot az mFRR- és aFRR-platformra vonatkozó bevezetési keretelvre. A második albekezdés a következő jellemzőket határozza meg mindkét platform tekintetében: i) TSO-k vagy a TSO-k által létrehozott jogalanyok működtetik; ii) közös irányítási elveken és üzleti folyamatokon alapulnak; iii) legalább az aktiválásoptimalizáló funkcióból és a TSO-TSO elszámolási funkcióból állnak; iv) közös ajánlati ársorrendekkel rendelkező többoldalú TSO-TSO modellt alkalmaznak a (kézi, illetve automatikus) aktiválású frekvencia-helyreállítási tartalékra vonatkozó szabványos termékekből származó kiegyenlítőszabályozásienergia-ajánlatok cseréjére.

73. A TSO-k javaslatának tiszteletben kell tartania a platformok e jellemzőit, és tartalmaznia kell legalább a 2017/2195 rendelet 20. cikkének (3) bekezdésében és 21. cikkének (3) bekezdésében meghatározott elemeket. Ezen elemek közé tartozik: „a) az európai platform magas szintű tervezete” és „c) az európai platform működtetéséhez szükséges funkciók meghatározása”.

74. Az mFRR- és aFRR-platform funkciói között az aktiválásoptimalizáló és a TSO-TSO elszámolási funkció *szükségszerűen* megtalálható. Mindkettő tehát az mFRR- és aFRR-platform működéséhez *szükséges* funkció. Ugyanígy a TSO-k által előterjesztett javaslatokban is szerepelniük kell ilyen funkcióként.

75. A jogvita a 2017/2195 rendelet 20. cikkének (2) bekezdésében és 21. cikkének (2) bekezdésében szereplő „legalább" kifejezés értelmezésére összpontosított. A Törvényszék szerint e két cikk hivatkozása az aktiválásoptimalizáló és a TSO-TSO elszámolási (minimális) funkcióra nem képezi annak akadályát, hogy az ACER megkövetelje a platformoktól az ugyanezen *szükséges funkciók* címszó alatt az említett kettőtől eltérő funkciók szerepeltetését.

76. Álláspontom szerint azonban ezen értelmezés nem helyes. A jogalkotó a minimális funkciótartalmat kívánta biztosítani a platformok számára, mivel a működésükhöz csak kettő elengedhetetlen („szükséges"). Természetesen semmi akadálya, hogy ezt további (például az övezetközi kapacitáskezelés) funkcióval kiegészítsék, ám az e funkciók hozzáadására, vagy mellőzésére vonatkozó döntés a TSO-kra tartozik, az ACER pedig nem jogosult ezt számukra kötelezővé tenni.

77. A fellebbező TSO-k nem tagadják, hogy az övezetközi kapacitásra vonatkozó adatok szükségesek a kiegyenlítő platformok hatékony működéséhez.[41] Ezen előfeltevésből azonban nem lehet arra következtetni, hogy az említett adatok kiszámítását – szükséges funkcióként – a platform üzemeltetésére kijelölt szervezetnek vagy magának a platformnak kell elvégeznie.

78. Valójában maga a 2017/2195 rendelet 37. cikke bízza a TSO-kra (és nem a platformokra) az övezetközi kapacitás kiszámítását. Az e kapacitás rendelkezésre állására vonatkozó adatok kiszámításának és frissítésének folyamata a TSO-khoz tartozik.

79. Ismétlem, az mFRR- és aFRR-platform megfelelő működéséhez ezen adatok nélkülözhetetlenségének ténye (amivel kapcsolatban a felek között nincs nézeteltérés) nem egyenlő azzal, hogy az övezetközi kapacitás kiszámítását és folyamatos frissítését kötelezően e platformokra kell bízni az ACER határozatával. Az övezetközi kapacitás kiszámítását – hangsúlyozom – nem kell szükségszerűen a platformok és az üzemeltetésükért felelős jogalanyok *kötelező* funkciójaként végezni.

80. A Bíróság által a tárgyaláson feltett kérdésekből kiderült, hogy a 2017/2195 rendelet 37. cikke az NSZH-k felügyelete alatt álló TSO-kra ruházza a kiegyenlítő szabályozási energia övezetközi kapacitására vonatkozó adatok előállításának és folyamatos frissítésének feladatát. Csak a TSO-k vannak az ezen adatok előállításához szükséges helyzetben és műszaki eszközök birtokában, ezért az ilyen adatok előállításának funkciója nem ruházható át egy platform algoritmusára. Ellenkező esetben veszélybe kerülhet a villamosenergia-ellátás biztonsága, amelyért a TSO-k felelősek a saját területükön.

81. Ezért véleményem szerint téves az a nézet, hogy az aFRR- és mFRR-platform működtetéséhez szükséges funkciók egyikének kell tekinteni az övezetközi kiegyenlítő szabályozási energiára vonatkozó adatok előállításának és frissítésének funkcióját. Ezen platformok egyike sem tudja kezelni a kiegyenlítő szabályozási energia övezetközi kapacitását, sem annak frissítését, noha a

[41] A fellebbezések 32. pontja.

működésükhöz szükségük van ezen adatokra. A TSO-k kötelesek az ilyen adatokat az egyes platformoknak külön, vagy – ha célszerűbbnek tartják – egy közös informatikai modulon központilag továbbítani.

3. A második fellebbezési jogalap első részének való helyt adás mellett szóló érvek

82. Először is, miként a Törvényszék elismerte,[42] az mFRR- és az aFRR-platform kezdetben az övezetközi kapacitáskezelési funkció nélkül működött.

83. Ez azért alakult így, mert a TSO-knak a 2017/2195 rendelet 37. cikkének (3) bekezdésével összhangban először ki kellett dolgozniuk egy módszertant a kiegyenlítő szabályozási időtávon belüli övezetközi kapacitás kiszámítására. A TSO-k úgy döntöttek, hogy a kiszámítási funkciót egy informatikai modul látja el, több platform szintjén összehangolt és központosított módon, amelyhez először létre kellett hozniuk e modult, és meg kellett szervezniük annak kezelését.[43]

84. Másodszor, mint már említettem, a 2017/2195 rendelet 37. cikke jogi szabályozást hoz létre az övezetközi kapacitás rendelkezésre állásának folyamatos frissítésére és az e kapacitás kiszámítására szolgáló módszertan létrehozására. E jogi szabályozás eltér a kiegyenlítő szabályozási energia felosztásának négy európai platformjára alkalmazandó rendszertől (ugyanezen rendelet 19–22. cikke). Ezek különböző rendszerek, ami a jogalkotó azon döntését tükrözi, hogy azokat önálló tartalommal ruházza fel.

85. Harmadszor, az mFRR- és aFRR-platform létrehozására alkalmazott döntéshozatali eljárás eltér a 2017/2195 rendelet 37. cikkében alkalmazott eljárástól. E rendelet 5. cikkének (2) bekezdése szerint a szabályozó hatóságok feladata a TSO-k által a következők vonatkozásában benyújtott javaslatok jóváhagyása: „a) a 20. cikk (1) bekezdésével, a 21. cikk (1) bekezdésével […] összhangban az európai platformok létrehozására irányuló keretelvek"; és „b) a 20. cikk (5) bekezdése és a 21. cikk (5) bekezdésével összhangban az európai platformok létrehozására irányuló keretelvek módosításai". Következésképp az ACER a TSO-k javaslatára határoz az mFRR- és az aFRR/IN-platform végrehajtási keretelveiről és azok módosításairól.

86. Ezzel szemben a 2017/2195 rendelet 5. cikke (3) bekezdésének f) pontja szerint a TSO-k feladata a javaslattétel, és az érintett régióban lévő NSZH-k feladata a 37. cikk (3) bekezdésével összhangban az egyes kapacitásszámítási régiókra az övezetközi kapacitás számításához alkalmazott módszertanok jóváhagyása.[44] Az ACER beavatkozására ezen esetekben akkor nyílik lehetőség, ha az NSZH-k nem tudnak megállapodásra jutni, vagy amennyiben az ACER-t kérik határozathozatalra a 2017/2195 rendelet 5. cikkének (7) bekezdésében és a 2019/942 rendelet 6. cikke (10) bekezdése b) pontjának második albekezdésében előírtak szerint.

87. Véleményem szerint azon előny és megnövelt hatékonyság, amely a kiegyenlítő szabályozási energia övezetközi kapacitáskezelésének az európai platformokba való felvételéből ered, nem igazolja az ACER felruházását az arra vonatkozó hallgatólagos hatáskörrel, hogy e funkciót az aFRR- és mFRR-platform működéséhez szükséges funkciónak minősítse. Az övezetközi kapacitás

[42] Megtámadott ítéletek, 120. és 121. pont.

[43] E modul magyarázata megtalálható itt: ENTSO-E, *ENTSO-E Market Report 2023*, 78-79. oldal.

[44] Lásd: 2022. szeptember 7-i BNetzA kontra ACER ítélet (T-631/19, EU:T:2022:509), 37-39. pont.

kiszámításához és frissítéséhez szükséges műszaki eszközökkel a TSO-k rendelkeznek, és nem nyilvánvaló, hogy az aFRR- és mFRR-platform hatékonyabban tudnák e tevékenységet végezni. E hallgatólagos hatáskör ráadásul ellentétes lenne a 2017/2195 rendelet 37. cikkével. [45]

88. Negyedszer, a 2017/2195 rendelet 37. cikkének (1) bekezdése kötelezi a TSO-kat, hogy folyamatosan frissítsék az övezetközi kapacitás rendelkezésre állását a kiegyenlítő szabályozási energia cseréjére. Így minden egyes TSO számára kötelezővé teszi az övezetközi energiaátvitel lehetővé tételéhez elengedhetetlenül szükséges átviteli kapacitáskezelést. A 37. cikk semmilyen utalást nem tartalmaz arra, hogy e funkciót a kiegyenlítő szabályozási energia felosztásának európai platformjaihoz rendelnék.

89. A 2017/2195 rendelet 37. cikkének (1) bekezdéséből tehát arra lehet következtetni, hogy az övezetközi cserélhető kiegyenlítő szabályozási energiára vonatkozó információkat az egyes TSO-k szolgáltatják. Amint már jeleztem, a TSO-k rendelkeznek a kiegyenlítő szabályozási energia rendelkezésre álló övezetközi kapacitására vonatkozó adatok szolgáltatásához szükséges műszaki eszközökkel. A 37. cikk (2) bekezdése tovább erősíti ezen érvet annak kimondásával, hogy a (3) bekezdés szerinti kapacitásszámítási módszer bevezetéséig és alkalmazásáig a TSO-k az övezetközi napon belüli piac kapuzárási időpontját követően fennmaradó övezetközi kapacitást használják fel.

90. Ötödször, a 2017/2195 rendelet 37. cikkének (3) bekezdése előírja a kiegyenlítő szabályozási energia övezetközi kapacitásgazdálkodási funkciója harmonizált irányításának fokozatos végrehajtását. Konkrétan előírja, hogy öt éven belül az egy kapacitásszámítási régión belül működő valamennyi TSO módszertant dolgoz ki az övezetközi kapacitásnak a kiegyenlítő szabályozási energia cseréje céljából történő kiszámítására. E módszertant tehát a TSO-k dolgozzák ki, és az NSZH-k hagyják jóvá. Szintén a TSO-k kötelesek fenntartani az összeegyeztethetőséget a napon belüli időtáv során az övezetközi kapacitás kiszámítására alkalmazott módszerrel, amelyet az (EU) 2015/1222 rendelet [46] határoz meg.

91. A Törvényszék álláspontjával ellentétben számomra nem tűnik logikusnak, hogy az övezetközi átviteli kapacitáskezelési funkciót az európai platformokra ruházzák, ezzel szemben az említett övezetközi kapacitás módszertanának kidolgozása a TSO-k feladata, annak jóváhagyása pedig az NSZH-ké legyen. A 2017/2195 rendelet 37. cikke (1) és (3) bekezdésének összhangban kell állnia, amit álláspontom szerint a megtámadott ítéletek nem tartanak tiszteletben.

92. A Törvényszék nem veszi kellően figyelembe a 2017/2195 rendelet 37. cikkének (3) bekezdése és a 2015/1222 rendelet közötti kapcsolatot. Mint már említettem, az első rendelkezés megköveteli a kiegyenlítő szabályozási energia övezetközi kapacitása kiszámításának a TSO-k által kidolgozott módszere, valamint a napon belüli és másnapi időtáv során az övezetközi kapacitás kiszámítására alkalmazott módszer összeegyeztethetőségét. A 2015/1222 rendelet 15. cikkének (1) bekezdése pedig úgy rendelkezik, hogy valamennyi TSO együtt dolgoz ki közös javaslatot a kapacitásszámítási régiók meghatározására; és a 20. cikk (2) bekezdése előírja, hogy mindegyik kapacitásszámítási régió valamennyi TSO-ja javaslatot nyújt be az adott régión belüli közös összehangolt kapacitásszámítási módszerre.

[45] Lásd: a Törvényszék 2019. október 24-i E-Control kontra ACER ítélete (T-332/17, EU:T:2019:761), 69. pont; valamint a 2024. szeptember 25-i RTE kontra ACER ítélete (T-472/21, EU:T:2024:648), 194. pont.

[46] A kapacitásfelosztásra és a szűk keresztmetszetek kezelésére vonatkozó iránymutatás létrehozásáról szóló, 2015. július 24-i bizottsági rendelet (HL 2015. L 197., 24. o.; helyesbítés: HL 2020. L 296., 8. o.).

93. Következésképp a 2015/1222 rendelet nem ír elő valamennyi TSO számára közös módszertant [47] a napon belüli és másnapi időtávon belüli övezetközi kapacitás kiszámítására, hanem több különböző regionális módszertanról rendelkezik. A kiegyenlítő szabályozási energia övezetközi kapacitásának kiszámítását nem feltétlenül kell egyetlen harmonizált, valamennyi TSO számára kötelezően alkalmazandó módszertan alapján végezni.

94. Hatodszor, a 2017/2195 rendeletnek a Törvényszék által végzett rendszertani és teleologikus értelmezése nem meghatározó a kiegyenlítő szabályozási energia övezetközi kapacitáskezelésének az mFRR- és az aFRR-platform működtetéséhez szükséges funkciónak minősítése szempontjából.

95. A 2017/2195 rendelet (1), (6), (7) és (10) preambulumbekezdésében, valamint 3. cikkében meghatározott célok elérése érdekében elegendő, ha a TSO-k megfelelően ellátják az európai platformokat a kiegyenlítő szabályozási energia övezetközi kapacitására vonatkozó adatokkal.

96. Ezért a második fellebbezési jogalap első részének helyt kell adni.

C. A második fellebbezési jogalap második része: a TSO-k jogi kötelezettségeinek és a 2017/2195 rendelet 20. és 21. cikke által rájuk ruházott jogok megsértése

97. A második jogalap második részében a fellebbezők azt kifogásolják, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot azzal, hogy nem tett különbséget egyfelől az mFRR és aFRR-platform üzemeltetéséhez „szükséges" funkciókkal kapcsolatban TSO-ként fennálló kötelezettségeik, másfelől az e platformokba további funkciók felvételére vonatkozó javaslattételi joguk között. A fellebbezők fenntartják, hogy számukra az ACER – a fellebbezési tanács és a Törvényszék által elfogadottakkal ellentétben – nem írhatja elő semmilyen további funkció felvételét a platformokba.

98. Az ACER elutasítja ezen érvelést, és jogi szempontból helyesnek tartja a megtámadott ítéletek értelmezését.

99. A Törvényszék álláspontjának kiindulópontjai között szerepelnek a következők:

– „[…] az ACER által végül figyelembe vett módosított harmadik mFRRIF-[aFRRIF-]javaslat egyetlen jogalany kijelölését írta elő, amely a 2017/2195 rendelet 21. cikke (3) bekezdésének c) pontja értelmében az mFRR-[aFRR-]platform működtetéséhez szükséges két olyan funkcióért felelős, amelyet ugyanezen rendelet 21. cikkének (2) bekezdése kifejezetten említett, nevezetesen az aktiválás optimalizálásáért és a TSO-k közötti elszámolásért. A kapacitásgazdálkodást a módosított harmadik mFRRIF-[aFRRIF-]javaslatban is figyelembe vették, mint olyan több platformot érintő funkciót, amelynek ellátása szükséges az mFRR-[aFRR-]platform működtetéséhez, noha azt az mFRR-[aFRR-]platformban nem minősítették az mFRR-[aFRR-]platform működtetéséhez szükséges funkciónak a 2017/2195 rendelet 20. cikke (3) bekezdésének c) pontja értelmében […]." [48]

– „[…] a TSO-k a módosított harmadik mFRRIF-[aFRRIF-]javaslatban a kiegyenlítő platformok közötti koordináció javítása érdekében maguk javasolták, hogy a kapacitásgazdálkodás mint

[47] A 2015/1222 rendelet 21. cikkének (4) bekezdése kimondja, hogy „Az egyes kapacitásszámítási régiók átvitelirendszer-üzemeltetői – amennyire csak lehetséges – összehangolt bemeneti adatokat használnak a kapacitásszámításhoz."

[48] Megtámadott ítéletek, 135. pont.

több platformot érintő funkció ellátásért egyetlen jogalany legyen felelős. Az ACER-rel ellentétben a TSO-k természetesen azt állították, hogy a kapacitásgazdálkodás nem szükséges funkció az egyes platformok működtetéséhez […].”[49]

100. A Törvényszék végül megerősíti a fellebbezési tanács határozatát, amely viszont a TSO-k álláspontjával ellentétben helybenhagyja az ACER határozatokat. A Törvényszék megállapítja, hogy a 2017/2195 rendelet 37. cikkében meghatározott övezetközi kapacitásgazdálkodási funkciót átfogóan az mFRR-platform és aFRR-platform működtetéséhez szükséges funkciónak kell minősíteni.[50]

101. Megállapítva, hogy a második fellebbezési jogalap e része és az első jogalap tartalma nagymértékben átfedi egymást, álláspontom szerint a megtámadott ítéletek jogi hibája ismét annak figyelmen kívül hagyásában áll, hogy a 2017/2195 rendelet 20. és 21. cikke szerint az mFRR- és aFRR-platform létrehozásához elengedhetetlenül szükséges funkciók – miként ugyanezen rendelkezések jelzik – az aktiválásoptimalizálás és a TSO-TSO elszámolás.

102. A rendelkezésre álló övezetközi kapacitás kezelésének és folyamatos frissítésének funkciója – ismétlem – a kiegyenlítő platformok működéséhez nem *szükséges* funkció, hanem a 2017/2195 rendelet 37. cikkében foglalt eltérő jogi szabályozás hatálya alá tartozik.

103. Azzal, hogy az ACER – a TSO-k álláspontjával ellentétben – az mFRR- és aFRR-platformra ruházza az övezetközi kapacitás kezelésének és folyamatos frissítésének funkcióját, a TSO-k és az NSZH-k gyakorlatilag elveszítik a 2017/2195 rendelet 37. cikke szerinti jogukat. Így megfosztják a TSO-kat azon jogkörüktől, hogy közösen határozzanak e funkció kezelésének legmegfelelőbb módjáról, ami az általuk tett javaslat szerint egyetlen szervezet kijelölése a platformokon átívelő funkcióként történő kapacitáskezelésre.

104. Az ACER-hez az mFRR- és az aFRR-platformra vonatkozóan benyújtott javaslatokban a TSO-k közösen megállapították, hogy a kapacitásgazdálkodási funkció valójában egy több platformot érintő funkció, amelyet összehangolt és központosított módon kell ellátni e platformok mindegyike esetében. Az övezetközi kapacitás kiszámítását valamennyi érintett TSO számára egy „kapacitásgazdálkodási informatikai modul” végzi, amely a kapott eredményeket közvetlenül táplálja be e platformok aktiválásoptimalizáló funkciójába.

105. A TSO-k javaslataikban jelezték, hogy továbbra is meg kívánják tartani azt a szabadságot, hogy a kapacitásgazdálkodást összehangolt és központosított formában egy olyan jogalanyra bízzák, amely nem az aktiválásoptimalizáló és a TSO-k közötti elszámolási funkció ellátásáért felelős egyetlen jogalany. A TSO-k úgy vélték, hogy mindaddig, amíg a kapacitásgazdálkodási funkciót ebben az összehangolt és központosított formában nem hozzák létre, elméletileg az aktiválásoptimalizáló és a TSO-k közötti elszámolási funkció ellátásáért felelős egyetlen jogalany elláthatja a kapacitásgazdálkodást is úgy, hogy az aktiválásoptimalizáló funkcióba betáplálja az egyes érintett TSO-k által szolgáltatandó adatokat.[51]

106. Amint már kifejtettem, nem vitatott, hogy az mFRR- és az aFRR-platformnak szüksége van a kiegyenlítő szabályozási energia övezetközi kapacitására vonatkozó adatokra. Viszont a TSO-k ezen adatokat a platformok rendelkezésére bocsáthatják, és nem szükséges az ilyen adatokat közvetlenül az említett platformokon kezelni.

[49] Megtámadott ítéletek, 143. pont.

[50] Megtámadott ítéletek, 122. pont.

[51] Lásd: megtámadott ítéletek, 118. és 119. pont.

107. Semmi sem akadályozza a TSO-kat abban, hogy közös megegyezéssel úgy határozzanak, hogy javasolják a kapacitásgazdálkodásnak az mFRR- és aFRR-platform további funkciójaként való felvételét, amennyiben ez hatékonyságnövekedést eredményez. A határozathozatal e tekintetben ugyanakkor a 2017/2195 rendelet 37. cikke szerint a TSO-k és az NSZH-k hatáskörébe tartozik, és az ACER ezt az ugyanezen rendelet 20. és 21. cikkének alkalmazásával nem teheti kötelezővé számukra.

108. Ezért úgy vélem, hogy a második fellebbezési jogalap második részét is el kell fogadni.

VIII. A Törvényszék által a megsemmisítés iránti keresetekről hozott határozat

109. Az Európai Unió Bírósága alapokmánya 61. cikke első bekezdésének megfelelően, ha a fellebbezés megalapozott, a Bíróság a Törvényszék határozatát hatályon kívül helyezi. Ha a per állása megengedi, az ügyet maga a Bíróság is érdemben eldöntheti.

110. Javaslom, hogy a Bíróság adjon helyt a TSO-k által benyújtott fellebbezéseknek, és ennek megfelelően helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéleteket. Nem tartom lehetségesnek a megtámadott ítéletek egy részének hatályon kívül helyezését, mivel a téves jogalkalmazás miatt sérelmezett pontjai döntő jelentőségűek ezen ítéletekben. Ezért azokat teljes egészében hatályon kívül kell helyezni.

111. Úgy vélem továbbá, hogy a Bíróság rendelkezik a megtámadott határozatok megsemmisítése iránt a Törvényszékhez benyújtott keresetek érdemben történő eldöntéséhez szükséges valamennyi információval.

112. A fent kifejtett okokból helyt kell adni a Törvényszék előtt előterjesztett harmadik megsemmisítési jogalapnak, amennyiben a fellebbezési tanács nem teljesítette az ACER határozatainak teljes körű felülvizsgálatára vonatkozó kötelezettségét, valamint a második megsemmisítési jogalap negyedik, ötödik, hatodik, hetedik és nyolcadik részének. Következésképpen az ACER fellebbezési tanácsának két megtámadott határozatát teljes egészében hatályon kívül kell helyezni.

IX. A költségekről

113. Az eljárási szabályzat 184. cikke (2) bekezdésének megfelelően, ha a fellebbezés megalapozott, és a Bíróság maga hoz a jogvita kapcsán végleges határozatot, a Bíróság határoz a költségekről.

114. E szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése, amelyet az említett szabályzat 184. cikkének (1) bekezdése értelmében a fellebbezési eljárásban is alkalmazni kell, akként rendelkezik, hogy a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.

115. A fellebbezők az ACER költségviselésre való kötelezését kérték. Ha a Bíróság – javaslatom szerint – helyt ad a fellebbezéseknek, az ACER-t kötelezni kell a fellebbezési eljárásban és a Törvényszék előtti eljárásokban felmerült költségek viselésére.

X. Végkövetkeztetések

116. A fenti megfontolásokra tekintettel azt javaslom a Bíróságnak, hogy:

– adjon helyt a fellebbezéseknek, és helyezze hatályon kívül a Törvényszék 2023. február 15-i Austrian Power Grid és társai kontra ACER ítéletét (T-606/20, EU:T:2023:64), valamint Austrian Power Grid és társai kontra ACER ítéletét (T-607/20, EU:T:2023:65).

– semmisítse meg az Energiaszabályozók Európai Uniós Együttműködési Ügynöksége (ACER) fellebbezési tanácsának 2020. július 16-i határozatát, amely helybenhagyta az ACER-nek az automatikus aktiválású frekvencia-helyreállítási tartalékból származó kiegyenlítő szabályozási energia cseréjének európai platformjára vonatkozó bevezetési keretelvről szóló, 2020. január 24-i 02/2020. sz. határozatát, és elutasította a villamosenergia-piaci átvitelirendszer-üzemeltetők fellebbezését az A-001-2020. sz. (egyesített) ügyben.

– semmisítse meg az Energiaszabályozók Európai Uniós Együttműködési Ügynöksége (ACER) fellebbezési tanácsának 2020. július 16-i határozatát, amely helybenhagyta az ACER-nek a kézi aktiválású frekvencia-helyreállítási tartalékból származó kiegyenlítő szabályozási energia cseréjének európai platformjára vonatkozó bevezetési keretelvről szóló, 2020. január 24-i 03/2020. sz. határozatát, és elutasította a villamosenergia-piaci átvitelirendszer-üzemeltetők fellebbezését az A-002-2020. sz. (egyesített) ügyben.

– az Energiaszabályozók Európai Uniós Együttműködési Ügynökségét (ACER) kötelezze a költségek viselésére.